

GIỚI THIỆU SÁCH “CẨM NGŨI LŨN” (NGUYỄN NHẬT ÁNH).

Nhà cầm bút của cuốn sách dành cho thiêu nhi thì Nguyễn Nhật Ánh hẳn sẽ là cái tên mà các bạn nghĩ ra đầu tiên. Nhà văn chính ông đã từng nói về mặt cuốn sách của mình là “Tôi viết cuốn sách này không dành cho trẻ em. Tôi viết cho những ai đã từng là trẻ em”. Và lẽ này “Cẩm NgũI Lũn” cũng sẽ là một tác phẩm như thế.

Cuốn “Cẩm NgũI Lũn” do Nhà Xuất Bản Trẻ phát hành, trong lẽ in đầu tiên đã được con số in ấn là 150.000 bản. Với lẽ viết dí dỏm, hài hước, những giàu suy t, Nguyễn Nhật Ánh đã đưa chúng ta về với thế giới tuổi thơ với bao kỉ niệm khó quên.

Độc những trang đầu tiên của “Cẩm NgũI Lũn”, chắc hẳn ai cũng phải thốt lên: “Đúng là truyện của bác Nguyễn Nhật Ánh rồi”. Những câu chuyện từng là những nghịch, vô b của trẻ con những lẽ in của suy nghĩ trong sáng, được thu và tràn đầy tình bạn, tình làng nghĩa xóm. Ngôi kể thế như của nhân vật chủ Mùi, suy nghĩ đan xen khi còn những lẽ in khi đã “thành ngũI Lũn”, những câu chuyện từng khi còn là trẻ con luôn theo dõi lúc lẽ in rồi mới có được câu trả lẽ cho mình. Tác phẩm lẽ này, bác Nguyễn Nhật Ánh đưa vào những câu chuyện có nút thắt nút mở hẳn, có chút bất ngờ được phút chót, những tình huống từng chng treo ngoe, ngang trái những cuộc cùng với được bác gửi quy theo những những nhàn, phù hợp với mặt tác phẩm dành cho thiêu nhi.

Xoay quanh câu chuyện về mặt đưa trẻ con trong xóm : con Tí sún, con T, thế ng H, thế ng Híp và nhân vật tôi. Đó là những mảnh ghép của xúc khó mà phai mất được trong tâm trí của thế trẻ, là những ngày mà chúng cùng nhau chơi trò làm vui, làm hoàng hậu, làm vua chng; là những ngày mà chúng cùng nhau ghép những thế giới y như thế về bên thế khu phố, thế rồi tranh cãi nhau nhà nào trước nhà nào sau; là những ngày chúng với óc suy nghĩ cách kỉ m t, thế rồi không còn cách nào khác ngoài đi m một vài thế ng b; là những ngày mà chúng cùng nhau suy nghĩ những câu chuyện con con rồi cùng nhau về nên mặt cuốn truyện tranh để bán lẽ y t, thế giúp thế thế ng Híp,...

Có thể, có thể, tình cảm của chúng tôi khẳng định, thân thiện như thế, ... Chúng tôi có những tình cảm giữ gìn, không dám nói ra ý nghĩ mang đến cho chúng tôi những ân hận sau này. Chúng tôi quay về ngày xưa, cái ngày mà chúng tôi còn có thể nhìn đi qua cửa sổ xanh rờn của những thiêu niên cấp 1, cấp 2, ... Thời gian làm chúng tôi nhìn đi về những đôi mắt của những người, khi nhìn mặt tôi xung quanh chúng không còn đến gần như khi chúng còn là trẻ thơ nữa. “Thời gian của bao giờ là bên tôi của con người, tôi bị quan trọng. Thời gian biến tóc ta thành hoa lau, nhuốm màu ta thành lá đổ. Và đến một ngày nó sẽ biến cuộc đời ta thành mây trôi lang thang.”

Có một điều tuy tôi vẫn là một khi đến những tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh, tôi thường nghĩ về tuổi thơ, về những ngày còn bé với bao kỷ niệm nơi quê hương yêu dấu và tôi thường nghĩ về trẻ con, về những mong mình bé lại để sà vào vòng tay của bà, của mẹ, để nắm tay bạn bè những buổi họp mặt đầu tiên. “Cẩm Ngun Ngũ I L N” cũng mang tôi về với những tâm tư bình yên như thế.

Thời gian có thể làm con người ta thay đổi, cuộc sống cũng nhiều đổi thay nhưng tuổi thơ vẫn luôn là quãng thời gian đáng quý nhất, đến rồi một khi nhìn lại những kỷ niệm ngây ngô, vui vẻ đến cùng bên bè, ta vẫn luôn bật giác nhớ những hạnh phúc. 10 năm sau thành công của “Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ” ta gặp lại “Cẩm Ngun Ngũ I L N” tôi quên mà lại, tôi quên cũ mà mới. Đã có rất nhiều đổi khác sau những năm tháng thời gian, song chỉ có một thứ không thay đổi là tình yêu với tuổi thơ thân thiện và tình cảm yêu mến chân thành với những tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh.

GIỚI THIỆU SÁCH “CẨM NGŨ I L N” (NGUYỄN NHẬT ÁNH).

Nhà đến những cuốn sách dành cho thiếu nhi thì Nguyễn Nhật Ánh hẳn sẽ là cái tên mà các

bên nghĩ ra đầu tiên. Nhưng chính ông đã từng nói với một cuốn sách của mình là “Tôi viết cuốn sách này không dành cho trẻ em. Tôi viết cho những ai đã từng là trẻ em”. Và lần này “Cẩm Ngũi Lân” cũng sẽ là một tác phẩm như thế.

Cuốn “Cẩm Ngũi Lân” do Nhà Xuất Bản Trẻ phát hành, trong lần in đầu tiên đã đạt đến con số in ấn là 150.000 bản. Với lối viết dí dỏm, hài hước, những giàu suy tư, Nguyễn Nhật Ánh đã đưa chúng ta vào với thế giới tuổi thơ với bao kỉ niệm khó quên.

Độc những trang đầu tiên của “Cẩm Ngũi Lân”, chắc hẳn ai cũng phải thốt lên: “Đúng là truyện của bác Nguyễn Nhật Ánh rồi”. Những câu chuyện từng là những nghịch, vô bổ của trẻ con những lối nhìn của suy nghĩ trong sáng, đến thuần và tràn đầy tình bạn, tình làng nghĩa xóm. Ngôi kể thế nhất của nhân vật chủ Mùi, suy nghĩ đan xen khi còn những lần khi đã “thành ngũi Lân”, những câu chuyện từ khi còn là trẻ con luôn theo dõi đến lúc lớn rồi mới có được câu trả lời cho mình. Tác phẩm lần này, bác Nguyễn Nhật Ánh đưa vào nhiều câu chuyện có nút thắt nút mở, có chút bất ngờ đến phút chót, những tình huống truyện chèo ngoe, ngang trái những cuộc cùng với đến các bác già quy tụ theo hàng ngũ nhàn, phù hợp với một tác phẩm dành cho thiếu nhi.

Xoay quanh câu chuyện với một đứa trẻ con trong xóm : con Tí sún, con Tồn, thằng Hời cò, thằng Hiếp và nhân vật tôi. Đó là những mảnh ghép của xúc khó mà phai mờ được trong tâm trí của tôi trẻ, là những ngày mà chúng cùng nhau chơi trò làm vui, làm hoàng hậu, làm vua chúa; là những ngày mà chúng cùng nhau ghép những giấy nhò nhò để vẽ nên một khu phố, để rồi tranh cãi nhau nhà nào trước nhà nào sau; là những ngày chúng với óc suy nghĩ cách kiếm tiền, để rồi không còn cách nào khác ngoài đi làm một vài đồng bạc lẻ; là những ngày mà chúng cùng nhau suy nghĩ những câu chuyện con con rồi cùng nhau vẽ nên một cuốn truyện tranh để bán lấy tiền giúp đỡ thằng Hiếp,...

Cười, cười, tình cảm của chúng càng khăng khít, thân thiết như thế,.... Chúng đâu có ngờ những tình cảm giữ gìn, không dám nói ra lấy lại mang đến cho chúng những ân hận sau này. Chúng muốn quay về ngày xưa, cái ngày mà chúng vẫn còn có thể nhìn đi qua cửa sổ một xanh rờn của những thiêu niên cấp 1, cấp 2,... Thời gian làm chúng phải nhìn đi bóng đôi mắt của ngũi Lân, khi nhìn thấy xung quanh chúng không còn đến gần như khi chúng còn là trẻ thơ nữa. “Thời gian của bao giờ là bên tôi của con ngũi Lân, tôi bị quan ngại. Thời gian biến tóc ta thành hoa lau, nhuộm màu ta thành lá đổ. Và đến một ngày nó sẽ biến cuốn sách của ta thành mây trôi lang thang.”

Có một điều tuy tôi vẫn là mẹ khi được nhìn tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh, tôi thường nghĩ về tuổi thơ, về những ngày còn bé với bao kỷ niệm nơi quê hương yêu dấu và tôi thường nghĩ về trẻ con, vẫn thường mong mình bé lại để sà vào vòng tay của bà, của mẹ, để nắm tay bố bước những bước chập chững đầu tiên. “Cẩm nang i l n” cũng mang tôi về với những tâm tư bình yên như thế.

Thời gian có thể làm con người ta thay đổi, cuộc sống cũng nhiều đổi thay nhưng tuổi thơ vẫn luôn là quãng thời gian đáng quý nhất, đặc biệt là khi nhìn lại những kỷ niệm ngây ngô, vụng dại cùng bạn bè, ta vẫn luôn bất giác nở nụ cười hạnh phúc. 10 năm sau thành công của “ Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ ” tác giả “Cẩm nang i l n” tưởng quen mà lạ, tưởng cũ mà mới. Đã có rất nhiều đổi khác sau ngần ấy thời gian, song chắc có một thứ không thay đổi là tình yêu với tuổi thơ thân thương và tình cảm yêu mến chân thành với những tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh.